

עין משפט
גר מצודה

עב א מיי פיד מהל'
ערוינן הליי טושיש
איה סיי טע טעף ג:
עג ב מיי טס הלי ד:
ער ג ד מיי טס הלי ו
טמ טען א טושיש
איה טע טעף ג:
עה ד מיי טס הלי ח
טושיש טע טעף א:

דבינו חגנאל

[illegible]

לפי גי' ה"ח בדבר
החוס' ד"ה ר"י (נראה ד"ל
בדבר ר"י) הסך פ'
דול סכנה א"י הסך גרסין
פל שם שרין.

הדר פרק ששי עירובין

דב' יהודה הסבר. רבינו חננאל גרים (ה)ספך פירוש (ג) גדיל לסנהד
בעין מלפנים וכוונתו כמו שזכרנו מעשה שנה (מלס א 1)
על שם עירו דקמפר יהושע (טו) כמו כן כחזי מדין (סו)סנהד:
בב' היתרא עירף ביה. לא האל המספך ליפלטו בתריהו
דקמפר ברש (פ"ה 177 ב):

מתיבי אמר רבי יהודה הסבר לא נחלקו
ב"ש וב"ה על מחיצות המגיעות לתקרה
שצריכין עירוב לכל חבורה וחבורה * על מה
נחלקו על מחיצות שאין מגיעות לתקרה
נחשבות שמאי אומרים עירוב לכל חבורה
וחבורה ובית הלל אומרים עירוב א' לכולן
ולמאן דאמר במחיצות המגיעות לתקרה
נחלקו מחלוקת תיובתא ולמאן דאמר במחיצות
מגיעות לתקרה מחלוקת סייעתא להך
לישנא דאמר רב נחמן מחלוקת במסיפס
תיובתא להך לישנא דאמר רב נחמן אף
במסיפס מחלוקת לימא תהוי תיובתא אמר
רב נחמן פליגי במחיצה והוא הדין
במסיפס והאי דקא מיפלגי במחיצה להודיעך
בחזן דבית הלל וליפלגי במסיפס להודיעך
בחזן דב"ש * כח דהיתרא עדיף אמר רב נחמן
דאמר רב הלכה כרבי יהודה הסבר * אמר
רב נחמן בר יצחק מתניתין נמי דקא דקתני
ממורים בזמן שמקצתן שרוין בחדרים ובעליות
שצריכין עירוב לכל חבורה וחבורה מאי
הדרין ומאי עליות אילימא חדרים
בעין חדרים ועליות עליות ומאי ניהו מחיצות
המגיעות לתקרה שמע מינה תנא * במה
יכריע אומרים כשמוליכין את עירובן למקום
אחר אבל אם היה עירובן בא אצלן דברי
ההלכה עירוב אחד לכולן כמאן אולא הא
דתינא * חמשה שגבו את עירובן כשמוליכין
את עירובן למקום אחר * עירוב אחד לכולן
כמאן בבית הלל ואיכא דאמרי במה דברים
אמורים כשהיה עירוב בא אצלן אבל אם היו
שמוליכין את עירובן למקום אחר דברי הכל
נזילין עירוב לכל חבורה וחבורה כמאן
אולא הא דתינא חמשה שגבו את עירובן
כשמוליכין את עירובן למקום אחר עירוב
אחד לכולן כמאן דלא כחד: **מתני'** * האחין
שהיו אוכלין על שלחן אביהם וישנים
בבתיהם צריכין עירוב לכל אחד ואחד לפיכך
אם שכח אחד מהם ולא עירב מבטל את
שלשון אימתי בזמן שמוליכין עירובן במקום
אחר אבל אם היה עירוב בא אצלן או שאין
נזמקין דיוזין בחצר אינן צריכין לערב:
מ' * ש"מ * מקום לינה גורם * אמר רב יהודה
דאמר רב * במקבלי פרס שנו ת"ר מי שיש לו
גית שער אכסדרה ומרפסת בחצר חבירו
גית זה אין אוסר עליו (את) * בית התבן
(ואת) בית הבקר בית העצים ובית
האוצרות הרי זה אוסר עליו רבי יהודה
אומר * אינו אוסר אלא מקום דירה
בלבד * אמר רבי יהודה מעשה כבן
נפחא שהיו לו חמש חצרות באושא
* אינו אוסר אלא בית דירה בלבד בית
מקום דירה מאי מקום דירה רב אמר
מקום

הדחתם כדי להודיע כחן דבית הלל
לדוארין היה ליה ללשמע' במתיבוס
ממשוס דכח הירמלא עדיק דב"ש לא
משיני ליה כ"כ דב"ש במקור ביה אינה
אמר ר"ג אחר רב הלכה
ברבי יהודה. אע"ג לדוארין מינה
לליק, (ו) אחיה כלשונא במדא:
אבל אם היה עירוב בא אצלן דברי
הבבלי עירוב אחד דלפני, ואם טעמא
ד"ש אחא ללשמעין דלביה לא
שירטין דאפילו מולטין עירובי אמר
עירובא אחד לכולן וכי האל גוונא פירן
נבס' שבת כ"י ר"ח דמיה (דקלס). וי"ל
דלביה נמי נפקא מינה דענין חדרים
ועולות דהווא במולטין עירובין קאמר
ממדור עירובין עירוב אזל חבורה
והחבורה אזל עירובי בנא אכלל עירוב
לכולן דענין חדרים ועולות לביה
נבס' מחילות שאין מגיעות לתקרה לב"ש
ומיחו חדרים ועולות ממא אין נראה
בין מולטין עירובין עירובא דב"ש
מדפשיט ליה כ"כ לב"ש דקאמר
לדוארין חדרים ועולות ממא פשיטא:
בבבלי בבית ה"ה. וליכא לממר
דאחא כנ"ש וצרימא בנאין
דממא עממא דוארמין לא לקמן
אכלל במתיבוס כשם עממא דוירין
דמיגו דהני אסרי אהדיי הני נמי
אסרי דהיי דמי הני דוירין אי בחצר
קיימא מ"מ לא טרקלין חשיב כחדא
מטלטלין וז' עס וז' בבל טרקלין
נללא עירובי כשם דוירין בחצר כמו
שאין דוירין בחצר ואי בעו ביניהם
עירובי כשם עממא דוירין בחצר הכי
ענין ליבעי עממא דוירין דמה
גמין דוירין בחצר לגבי טרקלין
ומיחו ה"מ לממר כגון שיש טרקלין
במתיבוס חדרים ועולות גמורין
שאין להם פתח בחצר אלא יואצין
טרקלין דמיגו דהני אסרי הני
ה' חבורות נמי אסרי אכל לא משמע
ליה לאוקמי מתניתין בכי ועוד
דליקא פהס הוו מדור ביה:
בבבבלי פהס שני. ואע"פ
דמקום פיתא ולינה
בנתיבאס אהני מה שאוכלים משל
איהו דלאס היה עירוב בנא אכלס
שאין עממא דוירין אלא לריבין
לעבר: **ב"י** שיש לו בית שער אמו
אומר ע"יו. אע"פ שדרין בו כדמתן
לקמן פסקי כ"ל משתתפין וד'
ואס תלמוד אי בביה שער דבית
המקדש ליה משום שיש דלסר על ביה
ההוא אע"פ שאין דרין בו מדי דהוא
התבן וי"ל כגון שנתן צעל
הבית עירובו וקמ"ל דהדר בביה
שער לא בעי לערב דלא אסר:

יבא מעשה לפני חכמים וא
דירה סלקא דעתך אלא אי

מסורת הש"ס

(א) וְנִרְאוּם כִּי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
עַל זֶה נִרְשָׁיו דְּנִינִם כִּי דִּי
הִיטְרָא, (ב) לְעִיל מַטְ:
יִשְׂרָאֵל, (ג) וְיִשְׂרָאֵל לְעִיל מַטְ:
דִּי אֶחָד מִתְרַנֵּן, (ד) וְנִקְמָן
דִּי עַד, (ה) וְחֻסַּם פִּיהּ
וְיִשְׂרָאֵל, (ו) וְנִסַּם חִיטָּא נִשְׂאִי,
(ז) וְנִקְמָן עַבְדִּי, (ח) וְיִשְׂרָאֵל כְּעִיר
עִיר כְּכָן, (ט) וְנִסְטִי נִקְמָן
מִכֻּסִּי וּמִכֻּסִּי כִּי כְּפִי,
(י) וְיִשְׂרָאֵל מִיִּסַּם דִּי וְנִסְטִי
מִתְרַנֵּן.

הגהות רב"ח

(א) דש"י דיה לך לשנא
וסי' במחיצות עשרה
מדר: (ב) תוס' ד"ה ר'
יהודה וסי' פירוש גודל
סבבה וסי' כמו שנים
מעשה שנה אי נמי הסך
גריסין על שם וסי' מדין
וסבבה הקי"ד: (ג) ד"ה
אמר וסי' דרב נחמן הא
לחמי:

גליון הש"ס

גוס' על מה נחלקו על
המחצות שאין מעי-
תהרהר. עין לקמן דף עט
ע"א תרס"ג ש"ס
ש"ס אמר רב נחמן בר
אבהו אמר ר' ירמיה
אמר ר' יוחנן דף ע"ג
תרי"ג ועליו דף ע"ח
ש"ס תרס"ג מתקור
ש"ס אמר ר' אבהו
המחצות פ"ס. עין לקמן
דף עט ע"ב ח"ס' ד"ה
דף ע"ג ח"ס' ש"ס פ"ס
תרי"ג. עין לקמן דף ע"ג
ע"ב ח"ס' ד"ה בית המדרש.
ועליו דף ע"א ח"ס' ד"ה
ברכות.

מוסף רש"י

כח הדחיקה עדיף. טו
 נה להשמיט את דבר
 המהיר, וזהו שכתב
 שמואל ואלו ידו להסיר,
 אלא כח האספקר אינו
 נשכח, וזהו שכתב להסיר
 ואלו ידו להסיר (ב"ב)
 וזהו שכתב להסיר
 למקום אחר. שם
 נגזר עם חזק אחרת עתה
 נבחרה עיונו. א. שבו
 חזק חזק (נדרים סו.)
 עירוב אד בלול. אחד
 חזק חזק עד עיר חזק.
 ואפשר שזה חזק נגזר
 אחד שפיל חזק הוא
 כח עיר חזק חזק חזק
 חזק חזק חזק חזק